

Arcibiskup Aguer: „Svätá stolica prijala ideológiu Francúzskej revolúcie“. Text ohľadom nedávneho Svetového stretnutia o ľudskom bratstve

27. mája 2024 ✚ Krátke správy

Pred dvoma týždňami (od 10. – 11. mája) sa konala vo Vatikáne akcia s názvom *Svetové stretnutie o ľudskom bratstve – Bud' človekom!* Ako už názov napovedá, ide o pokračovanie kontroverzných aktivít súčasného pontifikátu, ktoré vyústili do podpísania heterodoxného dokumentu z Abú Zabí.

Obsah stretnutia obsahoval nepreberné množstvo obligátnych synodálnych fráz, ktoré sme zvyknutí do úmoru počúvať z úst progresívnych cirkevných predstaviteľov. Z nich uviedol kardinál Mauro Gambetti na tlačovej konferencii ohľadom stretnutia tie najfrekvencovanejšie: „*Upozorniť svet na potrebu bratstva*“, „*znovu objaviť ľudský dialóg*“, „*obnoviť chartu ľudskosti*“ a pod.

Ilustračný obrázok, zdroj: flickr.com

Na konferencii sa zúčastnilo množstvo laureátov Nobelovej ceny, podnikateľov, politických aktivistov, ekonómov a iných slušných ľudí. Emeritný arcibiskup Héctor Aguer z Argentíny sa po ukončení podujatia vyjadril jednak ku konferencii, ako aj k celkovej ideovej situácii v súčasnej Cirkvi. Jeho text prinášame celý:

V titulku denníka La Prensa sa píše: „Pápež zvoláva 30 nositeľov Nobelovej ceny, aby sa zamysleli nad bratstvom.“ Odkazuje na nedávne Svetové stretnutie o ľudskom bratstve, ktorého témou bola výzva – Bud' človekom! Cieľom stretnutia bolo vypracovať nový celosvetový Pakt bratstva a nový kódex ľudskej bytosti a zároveň ohlásenie konania veľkej akcie týkajúcej sa bratstva počas jubilejného Svätého roku, ktorý sa má sláviť v roku 2025. Na zozname hostí boli guatemalská vodkyňa domorodých obyvateľov Rigoberta Menchúová, riaditeľ NASA Bill Nelson, mozambická detská aktivistka Graça Machelová, ktorá je vdovou po Nelsonovi Mandelovi, aj starosta New Yorku Eric Adams.

(O členstve Erica Adamsa v slobodomurárskej lóži sme písali tu: <https://christianitas.sk/odhalenie-medii-starosta-new-yorku-a-sefovia-policie-su-slobodomurari-vysokeho-33-stupna-priniesli-aj-fotografie/> ; pozn.

red.)

Svätá stolica ozrejmila: „Budeme sa snažiť priniesť konkrétne návrhy, aby sa začali meniť dejiny, aby sa podnietili chýbajúce reformy, aby sme pochopili, kde je už v spoločenskom živote prítomný princíp bratstva, a rozlíšili potrebné parametre na jeho meranie.“ Zároveň dodala, že 11. mája na jedinom podujatí, ktoré sa v malom štáte uskutoční, prijme Bergoglio účastníkov na súkromnej audiencii.

Svätá stolica – k radosti svetového slobodomurárstva – prijala ideológiu Francúzskej revolúcie: Liberté, égalité, fraternité. Kam sa podel Ježišov príkaz daný Petrovi a apoštolom, urobiť zo všetkých ľudí svojich učeníkov – teda kresťanov? Petrovým nástupcom je, žiaľ, ten, kto vedie rímsku cirkev na túto nesprávnu cestu, po ktorej núti kráčať celú Cirkev. Podľa Tradície existuje spôsob, ako reagovať: Apoštol Pavol vyčítal Petrovi jeho pokrytectvo, pretože jedol s tými, ktorí prišli z pohanstva, ale keď prišiel Jakub, Pánov bratranec a hlava j eruzalemskej cirkvi, začal Peter „judaizovať“. V liste Galaťanom Pavol hovorí: „Odporoval som mu do tváre“ (kata prosōpon autō antestēn) a nazýva toto správanie „hypókrisis“ (pokrytectvo; pozn. red.).

Tradícia dáva rímskemu veľkňazovi najvyššiu autoritu, no kardináli ho pri všetkej úcte môžu upozorniť na nebezpečenstvo, žeby si Rím mohol osvojiť dogmy Revolúcie – čiže niečo, čo pápeži odmietali urobiť od čias Gregora XVI., ktorý túto nákazu liberalizmu energicky odsúdil vo svojej encyklike Mirari Vos. Musíme pripomenúť Pia IX. a jeho encykliku Quanta cura a jeho Sylabus omylov. Aj Pius XII. a jeho nástupcovia sa ešte držali bokom. Cirkev preformulovala a aktualizovala svoju doktrínu bez toho, aby porušila svoje korene v Tradícii. Cestu Cirkvi pri príležitosti jej vstupu do 21. storočia obsérne vyjadril Ján Pavol II.

Na Svetovom stretnutí o ľudskom bratstve pápež František pri prijímaní účastníkov audiencie povedal: „Na planéte, ktorá je plameňoch, ste sa zišli s úmyslom znovu potvrdiť svoje „nie“ vojne a svoje „áno“ mieru, vydávajúc svedectvo o ľudskosti, ktorá nás spája.“ Stretnutia sa zúčastnili osobnosti zo sveta vedy, politiky, umenia a športu. Uvažovali o ľudskom bratstve a o tom, ako v budúcnosti „vybudovať mierový svet“.

Najvyšší veľkňaz vo svojom prejave citoval Martina Luthera Kinga Jr.: „Naučili sme sa lietať ako vtáky, plávať ako ryby, ale ešte sme sa nenaučili jednoduchému umeniu žiť spolu ako bratia.“ Trval tiež na tom, že kľúčové slovo pre spoločný život je „súciť“. Zámerom „stretnutia“ bolo „vytvoriť hnutie bratstva“.

„Je nevyhnutné, aby sme sa opäť navzájom uznali v spoločnej ľudskosti a bratstvo sa stalo stredobodom života národov,“ povedal pápež.

Veľkým neprítomným v tomto všetkom je však – Ježiš Kristus. Aby sme usúdili, čo táto absencia znamená, stačí pripomenúť si dielo sv. Pavla, najmä jeho listy Efezanom a Kolosanom. Kristus je pre Cirkev všetkým. Spomínam si na dva významné výroky Pavla VI.: „Dúfali sme v prekvitajúcu jar, ale prišla tuhá zima,“ a „Zdá sa, že nejakou štrbinou vnikol satanský dym do Cirkvi Božej“. Pavol VI. tak vyjadril svoje rozčarovanie po II. vatikánskom koncile.

Medzi kresťanmi existuje skutočné bratstvo: Pavol často používa výraz „bratia“ (adelphói) na označenie adresátov svojich listov. Je to tajomstvo milosti založené na jedinom krste, ktorý vyznávame vo vyznaní viery a ktorý vyžaduje lásku (agápē) vo vzájomnom správaní.

Evanjelizácia je proces, ktorý rozširuje Cirkev ako bratstvo. Dá sa povedať, že je to vyjadrené v modlitbe Otčenáš, v ktorej nazývame Boha, Otca nášho Pána Ježiša Krista, naším Otcom (Otče náš...), s množným číslom („náš“), ktoré vylučuje individualizmus. Z kresťanského hľadiska môžeme analogicky považovať všetkých ľudí za bratov, nakoľko sú stvoreniami Boha, ktorý je jediným Stvoriteľom všetkých a Otcom duší. Je to príležitosť pripomenúť si, že Peter je hlavou procesu evanjelizácie, do ktorého bola zapojená vznikajúca Cirkev. Šavol, ktorý sa stal Pavlom, sa k nemu pridal. Apoštol pohanov nám pripomína, že niet iného Evanjelia ako to, ktoré je zverené apoštolom. Stáva sa, že sú takí, ktorí prekrúcajú Kristovo Evanjelium a kontaminujú ho „inakosťou“ - ak to tak môžeme nazvať.

Osoba Petra nachádza kontinuitu u jeho nástupcov, rímskych pápežov. Spomínam si na slová svätého Bernarda pápežovi Eugenovi III., ktorý bol jeho učeníkom: „Čo mali vaši predchodcovia na mysli, že prerušili evanjelizáciu, kým sa ešte stále šíri nevieru? Z akého dôvodu sa Slovo, ktoré beží rýchlo, zastavilo? Pamätajte, že to dlhujete nielen kresťanom, ale aj neveriacim, Židom, Grékom a pohanom.“

Dogma Francúzskej revolúcie - „Sloboda, rovnosť, bratstvo“ - je ďalším evanjeliom, ktoré šíri nevieru, zabudnutie na Ježiša Krista, Slovo Otca. Petrov nástupca a celá Cirkev si ho nemôžu osvojiť, ani s ním uzavrieť zmluvu vo falošnom pokoji. Slovo, ktoré beží rýchlo, sa nesmie zastaviť.

Poslanie Cirkvi ako pokračovanie Kristovho vykupiteľského diela smeruje k zasväteniu sveta. Tento pojem pokrýva dvojakú realitu: na jednej strane dobrý svet, dielo Božieho stvorenia; a na druhej strane akúsi „druhú prirodzenosť“, ako povedal Blaise Pascal: Svet hriechu, márnivosti a lži, odcudzenia človeka, sféru, v ktorej sa odvíja pôsobenie nepriateľa. Tento svet musí byť odtrhnutý od zla a privedený k Bohu Slovom, ktorým je Kristus. To je aj poslaním Petrovho nástupcu a celého spoločenstva veriacich. Jeho cenou je Kristov kríž a pripravenosť učeníkov na mučenie.

Ostáva otvorená otázka o osude Izraela a kázaní Židom uprostred misie, ktorá bola spočiatku zameraná na obrátenie pohanov. Ale treba brať do úvahy aj tajomné spohanštenie kresťanského sveta. Postavenie Cirkvi voči dogme Francúzskej revolúcie treba zasadiť do tohto teologického kontextu.

+ Héctor Aguer

Emeritný arcibiskup z La Platy

BM

Zdroj: LifeSiteNews, titulný ilustračný obrázok, zdroj - flickr.com

URL adresa článku: <http://christianitas.sk/arcibiskup-aguer-svata-stolica-prijala-ideologiu-francuzskej-revolucie-text-ohladam-nedavneho-svetoveho-stretnutia-o-ludskom-bratstve/>